

ස්මෘති උපක්‍රමයක් ලෙස ථේරවාද අර්ථාන්විත වනපොත්කරණයේ උපයෝගීතාව

පූජ්‍ය, ඉඹුලමුරේ විමලරතන හිමි¹, පූජ්‍ය, පහලගම ධම්මික හිමි²

හැඳින්වීම

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද ධර්ම-විනය විධිමත්ව අනාගත පරපුර වෙත සම්ප්‍රේෂණය කිරීම පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයෙන් අපේක්ෂිත ය. ථේරවාද දැනුම් සම්ප්‍රේෂණයේ ප්‍රධාන ආයතනය වන පිරිවෙන ආශ්‍රිත විධිමත් හා අවිධිමත් අධ්‍යාපනය එහි ලා සුවිශේෂී කාර්යභාරයක් ඉටු කරනු ලබයි. නමුත් නූතන පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයෙන් අපේක්ෂිත අවසන් පරමාර්ථය වන ධර්ම-විනයෙන් සුපෝෂිත පූර්ණ පෞරුෂයකින් හෙබි හික්‍ෂුවක් බිහි කිරීම වර්තමානය වන විට සම්පූර්ණ කරගත නොහැකි පරමාර්ථයක් බවට පත්වී ඇත. මේ සඳහා පිරිවෙන් ශික්‍ෂණවේදයේ පවතින අසමතුලිතතාවන් ඉවහල් වී ඇත. පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයේ අවසන් පරමාර්ථය ඉටුකර ගැනීමට නම් ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ ව පිරිවෙන් ගුරුවරයා මෙන් ම ශිෂ්‍යයා ද සවිඥානික විය යුතු ය. ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය අර්ථවත් ඉගෙනුමක් කරා ප්‍රවේශ විය යුතු ය. නූතන අධ්‍යාපනඥයින් විසින් සාකච්ඡාවට ලක් කරන අර්ථාන්විත ඉගෙනුම (Meaningful Learning) බෞද්ධ ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ ද පවතින නමුත් වර්තමානයේ අර්ථය විකෘති ව භාවිතයට ගන්නා ආකාරයක් පවතී. බෞද්ධ අධ්‍යාපන සම්කල්ප ඔස්සේ ඒ සාකච්ඡා කිරීම මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවෙන් අපේක්ෂිත ය.

පර්යේෂණයේ අරමුණු

- වනපොත්කරණය හා අර්ථාන්විත ඉගෙනුම් සම්කල්ප අධ්‍යයනය කිරීම
- ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය ඔස්සේ සිදු වන ස්මෘතිය පිළිබඳ ථේරවාද විවරණ අධ්‍යයනය කිරීම
- වර්තමාන පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයේ දී සිදු වන වනපොත්කරණය අර්ථාන්විත ඉගෙනුම් ක්‍රමයක් බවට පත් කිරීමට යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

වනපොත්කරණය හා අර්ථාන්විත ඉගෙනුම් පිළිබඳ ව ථේරවාද බෞද්ධ මූලාශ්‍රය ආශ්‍රයෙන් සිදු කරන මෙම අධ්‍යයනය සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමය යටතේ සන්ධාර විශ්ලේෂණ පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය (Document Study) උපයුක්ත කරගන්නා ලදී.

පර්යේෂණ ගැටලුව

පළමු ධර්මසඬිගායනාවේ සිට ථේරවාද ත්‍රිපිටකයේ ආරක්‍ෂාව උදෙසා බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශිත ධර්ම-විනය භාණක පරම්පරා විසින් කටපාඩමින් පවත්වාගෙන එන ලදී. එය මාතලේ අලුවිහාරයේ දී

---

¹. B.Ed. (Hons), (Col), M.Ed. (Pera), M.A. (Kel), තාවකාලික කථිකාවාර්ය, සමාජීය විද්‍යා හා තුලනාත්මක අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා හික්‍ෂු විශ්වවිද්‍යාලය, අනුරාධපුර.
². (B.A.Sjp), තාවකාලික කථිකාවාර්ය, ප්‍රායෝගික බෞද්ධ අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා හික්‍ෂු විශ්වවිද්‍යාලය, අනුරාධපුර.

ග්‍රහණය වන තෙක් මුඛපරම්පරාගතව පැවතුණි. ඒ සඳහා වනපොත්කරණ ඉගෙනුම් ක්‍රමවේදය අර්ථාන්විත ව යොදා ගන්නා ලදී. ඓතිහාසික පිරිවෙන් අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි ද වණපොත්කරණය (Parrot Learning) අර්ථාන්විතව යොදා ගැනුණි. වර්තමාන පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයේ ද ස්මෘතිය උදෙසා ඒකායන ඉගෙනුම් හා ඉගැන්වීම් ක්‍රියාමාර්ගය වශයෙන් වණපොත්කරණය යොදා ගැනීම දක්නට ලැබේ. ඉන් ප්‍රජානන ක්‍ෂේත්‍රයේ පවතින පහළ ස්තරවල ක්‍රියාකාරීත්වයක් පමණක් අපේක්‍ෂා කරයි. මේ හේතුවෙන් පිරිවෙන් සිසුවා උපාර්ජනය කරගන්නා ලද දැනුම යම් අවස්ථාවක භාවිතයට ගැනීමේ දී එකී සම්බන්ධයේ මතුපිට ස්පර්ශයක් පමණක් වේ. එය ප්‍රජානනයේ ඉහළ ස්තරයන් වන සංශ්ලේෂණ හා විශ්ලේෂණ තත්ත්වයන්ට මෙන් ම ආවේදන හා මනෝවාලක ක්‍ෂේත්‍රයන් ද ආවරණය නො කරයි. මේ හේතුවෙන් පූර්ණ පෞරුෂයකින් හෙබි පැවිදි ශිෂ්‍යයෙක් පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයෙන් බිහි කර ගැනීම අපහසු වී ඇත. මෙය වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකේය ථෙරවාද පිරිවෙන් ක්‍ෂේත්‍රයේ පවතින ගැටලුවකි.

පර්යේෂණ සාකච්ඡාව

වණපොත්කරණය හෙවත් කටපාඩමින් (Parrot Learning) විෂය කරුණු ස්මරණයේ රඳවා ගැනීමේ දී ඉගෙන ගත් දෙය නැවත නැවත සිහිපත් කරමින් මහත් ප්‍රයාසයකින් මතකයේ රඳවා ගත යුතු ය. එහි දී පූර්ණ අවබෝධයකින් තොර ව යාන්ත්‍රික ව ස්මරණයේ රඳවා ගැනීමක් සිදු වේ. නැවත නැවත සිහිපත් නො කිරීමෙන් එකී කරුණු විශැකී යෑම මෙන් ම නව විෂය කරුණු හා මතකයේ පැවති විෂය කරුණු අතර මනා සංයෝජනයක් නො වීමෙන් විෂය කරුණු පැටලිලිසහගත වී විශැකී යෑමේ ප්‍රවණතාවක් පවතී. එසේ හෙයින් වණපොත්කරණයට වඩා ශක්තිමත් ඉගෙනුම් ක්‍රමවේදයක් වන අර්ථාන්විත ඉගෙනුම් න්‍යාය (Meaningful Learning) පිළිබඳ ව මනෝවිද්‍යාඥයින් විසින් කරුණු අනාවරණය කරන ලදී. එය ප්‍රජානනවාදී ඉගෙනුම් න්‍යායන් වන ගෙස්ටෝල් මනෝවිද්‍යාව, ස්කීමා න්‍යාය, තොරතුරු සැකසුම් න්‍යාය, ප්‍රජානන ව්‍යුහ න්‍යාය, ප්‍රතිවේදාත්මක ඉගෙනුම් න්‍යාය යන න්‍යායන් අතර සුවිශේෂී ඉගෙනුම් න්‍යායකි. 1960 දශකයේ දී ප්‍රජානන මනෝවිද්‍යාඥයෙකු වූ ඔසුබෙල් අර්ථාන්විත ඉගෙනුම් සම්බන්ධය හඳුන්වා දුණි. අර්ථාන්විත ඉගෙනීමේ ද ඉගෙන ගන්නා කරුණු අර්ථවත් ව එකිනෙකට සම්බන්ධ වන අයුරින් මනෝරටාවන් (Skima) ලෙස මතසෙහි තැන්පත් වේ. ස්මෘතියෙහි පැවති දැනුම සමඟ නව දැනුම විධිමත් ව ප්‍රජානන ව්‍යුහයට සමාග්‍රහණය වීමෙන් ස්මෘතිය වර්ධනය වේ. අර්ථාන්විත බවින් තොර වනපොත්කරණය ඔස්සේ ගොඩනගා ගන්නා ලද මතුපිට දැනුම ප්‍රජානන ක්‍ෂේත්‍රයට සමාග්‍රහණය නො වීමෙන් ශීඝ්‍රයෙන් විශැකීමට පත්වේ.

බෞද්ධ ඉගැන්වීමට අනුව මනස ශක්ති ගබඩාවකි. හවයෙන් හවයේ ලබා ඇති අනුභූතීන් ඇසුරින් පෝෂණය වී ඇති මතසෙහි නොයෙකුත් අනුභූතීන් ගබඩා වී පවතී. එය සතිය ලෙස හැඳින්වෙන අතර, සතිය පිහිටුවා ගැනීම මඟින් ස්මෘතිය වර්ධනය වේ. එය ලෞකිකත්වය ඉක්මවා ගිය ආධ්‍යාත්මික විමුක්ති ප්‍රතිලාභය උදෙසා උපයුක්ත වන්නකි. බුදුදහමේ පරම නිෂ්ඨාව පෙළදහම වණපොත් කොට මතකයේ පවත්වා ගනිමින් ප්‍රකාශ කරන්නෙක් නො ව ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්ති පූරණයෙන් නිවන් මඟට පිළිපත් පුද්ගලයෙකි. මේ සඳහා අර්ථාන්විත ඉගෙනුමක් අවශ්‍ය ය. ස්මෘතිමත් බව සම්මාසතිය ලෙස ථෙරවාද මූලික ඉගැන්වීම්වල සඳහන් වේ. ස්මෘතිය යනු පංචේන්ද්‍රියන් ආශ්‍රයෙන් ග්‍රහණය කරගත් අරමුණු පසු

අවස්ථාවක සිහිපත් කිරීමේ හැකියාව යි. ස්මරණය සඳහා එළඹ සිටි සිහිය හෙවත් සතිමත් බව අවශ්‍ය ය. 'සතිපට්ඨාන' යනු ද සිහිය මැනවින් පිහිටුවීම යි. නමුත් වත්මන් පිරිවෙන් අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියෙහි මෙකී සංසිද්ධිය සිදුවීම ඉතා අවම මට්ටමක පවතී.

සිහියෙහි සතරාකාර පිහිටුවීමක් මහානිද්දෙසයේ දැක්වේ. එනම් රූපකායෙහි කායානුදර්ශනා ස්මෘතිප්‍රස්ථානය, වේදනාවෙහි වේදනානුදර්ශනා ස්මෘතිප්‍රස්ථානය, චිත්තයෙහි චිත්තානුපස්සානා ස්මෘතිප්‍රස්ථානය, ධර්මයෙහි ධර්මානුපස්සනා ස්මෘතිප්‍රස්ථානය වශයෙනි. මිලිඤ්ඤායෙහි සතිය උපදනා ආකාර දාසයක් දැක්වේ. එනම් මනාව දැනීමෙන්, ප්‍රකෘතියෙන් සිහිමුළා වූ නම් ඔහුට සිහිකරවනු පිණිස, ඕලාර්ක විඥානයෙන්, හිතවිඥාන වශයෙන්, අහිතවිඥාන වශයෙන්, සභාගනිමිත්ත වශයෙන්, විසභාගනිමිත්ත වශයෙන්, කථාහිඥාන වශයෙන්, ලක්ෂණ වශයෙන්, සරණ වශයෙන්, මුද්‍රා වශයෙන්, ගණන් වශයෙන්, ධාරණ වශයෙන්, භාවනා වශයෙන්, පොඤ්ඤානිබද්ධ වශයෙන්, උපරිනිකේෂපන වශයෙන්, ෂඩ් ඉඤ්ජයන්ට අනුභූති වශයෙන් සිහි උපදිනා බව දැක්වේ. විසුද්ධිමග්ගයෙහි සතිය පැහැදිලි කර ඇත්තේ සිහි කිරීම ලක්ෂණ කොට ඇත්තිය යනුවෙනි. "නො මුළාවීම සතියෙහි රසය හෙවත් කෘත්‍යය යි. සිත නිවැරදි අරමුණුවලට යා නො දී රැක ගැනීම පවිත්‍රපට්ඨාන හෙවත් වැටහෙන කාරණය වන්නේ ය" යනුවෙනි. සතියෙහි පිලාපන හා අපිලාපන වශයෙන් ලක්ෂණ දෙකක් මාහානිද්දෙසපාළි අටුවාවෙහි දැක්වේ. පිලාපනය යනු දියට දැමූ යමක් පා වී යන්නාක් මෙන් සිතින් සැහැල්ලු අරමුණු විස්මෘත කිරීම යි. අපිලාපනය යනු සිතින් ගත් අරමුණු පා කොට නො යවා පසුව සිහිකිරීම යි. මෙය වනපොත්කරණය ඉගෙනුම් ක්‍රමවේදයෙහි ද පවතී. වනපොත්කරණයෙහි අපිලාපනය නම් ඉගෙනුම් අත්දැකීම් පා කොට නො යවා පවත්වා ගැනීම යි. එය ඔසුබෙල් විසින් පසුකාලීන ව හඳුන්වා දෙන ලද අර්ථාන්විත ඉගෙනුම ලෙස දැක්විය හැකි ය.

"පතිස්සතිමත්තාය" හෙවත් එළඹසිටි සිහිය ස්මෘතිය උදෙසා අත්‍යවශ්‍යය ය. මේ පිළිබඳ ව අඬගුත්තරනිකායේ උච්චඛගපඤ්ඤා, අවකුප්පඤ්ඤා, පුටුපඤ්ඤා වශයෙන් පුද්ගලයන් තුන්දෙනෙකු ඇසුරින් නිදර්ශන තුනක් දක්වා ඇත. අනුස්සරධම්ම සූත්‍රයේ දී ධර්මඥානය වර්ධනය කරගත හැකි ක්‍රමයක් දැක්වේ. බෞද්ධ ස්මෘති උපක්‍රම අතර එය සුවිශේෂී වේ. එනම්;

- උග්ගහණ - ඉගෙනීම,
- ධාරණ - උගත් දෙය ධාරණය කර ගැනීම,
- භාසන - උගත් දෙය අන්‍යයන්ට කියා දීම,
- සවණ - නැවත නැවත ශ්‍රවණය කිරීම,
- පටිපුච්ඡා - සැක සහිත හෝ ගැටලු සහිත කරුණු ප්‍රශ්න කිරීම,
- විසජ්ජන - තමන්ගේ හෝ අන්‍යයන්ගේ ගැටලු හා ප්‍රශ්න විසඳීම, වශයෙනි.

සතිසුපට්ඨික සූත්‍රයෙහි භාවනාව සාර්ථක කර ගැනීම උදෙසා වසිතාවන් 05ක් අනුගමනය කළ යුතු බව දැක්වේ. මෙම වසිතාවන් ද අර්ථාන්විත ඉගෙනුම වර්ධනය පිණිස ඉවහල් වේ. එනම්;

- ආවජ්ජනවසිතා- උගත් විෂය කරුණු පසුව මෙනෙහි කිරීම

- සමාජසේවකයන් - පෙර මතකයන්හි පදනම් ව ස්මරණය කිරීමේ හැකියාව
- අධිධර්මයන්හි - මතකයෙහි ඇති විෂය කරුණු සිහි කැඳවීමේ උත්සුක බව
- උපදේශකයන් - නිශ්චිත කාර්යයක් සඳහා එම දැනුම භාවිත කර කාර්යය සාර්ථක කර ගැනීම
- පව්වවෙක්ඛනකයන් - පෙර අද්දැකීම නැවත නැවත මෙනෙහි කිරීමේ හැකියාව

ස්මෘතිය සංවර්ධනය කරගැනීමට මෙන් ම ස්මෘතිය විශුද්ධිමය හේතුවන කරුණු 06ක් ද පවතී. එය අර්ථාන්තර බවින් තොර වනපොත්කරණය ඔස්සේ විෂය කරුණු මතකයේ රඳවා ගැනීම හා සමාන ය. ස්මෘතිය විශුද්ධි යාමට හේතුවන කරුණු නම්,

- කම්මාරමතා - නොයෙක් කර්මාන්තයන්හි යෙදීමට ඇති කැමැත්ත,
- හස්සාරාමතා - තිරස්චිත කථාවෙහි යෙදී සිටීමට ඇති කැමැත්ත,
- නිද්දාරමතා - නිදාගැනීමට ඇති කැමැත්ත,
- සඤ්ඤාකාරාමතා - බොහෝ දෙනා සමඟ එකට සිටීමට ඇති කැමැත්ත,
- සංසග්ගාරාමතා - දැකීම ඇසීම ආදී පංචවිධ වූ සංසර්ගය සඳහා ඇති කැමැත්ත,
- පපඤ්ඤාරාමතා - තෘෂ්ණා ආදී කෙලෙස් දහම් සිතේ පැවතීම, වශයෙනි.

පිරිවෙන් අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියෙහි අඩු සාධන මට්ටමක් සහිත සිසුන් බොහෝ විට ඉහත සඳහන් කරුණු හයෙන් එකක් හෝ ඊට වැඩි සම්බන්ධයක් යුක්ත වේ. එසේ හෙයින් ගුරුවරයා පාඩම ආරම්භ කිරීමට මත්තෙන් සිසුන්ගේ ස්මෘති ස්වභාවය අවබෝධ කර ගනිමින් ගැලපෙන අර්ථාන්තර ඉගෙනුම් ක්‍රමයන් අනුගමනය කළ යුතු ය. එය අර්ථාන්තර වනපොත්කරණය ද විය හැකි ය.

වත්මන් පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය ද විභාග කේන්ද්‍රීයව කටයුතු කිරීමේ හේතුවෙන් බොහෝ පැවිදි හා ගිහි සිසුන් විභාග ජය ගැනීම උදෙසා විශේෂ නැඹුරුවක් අධ්‍යාපනයෙහි විද්‍යාමාන ය. මෙහි දී පූර්ණ පෞරුෂයකින් හෙබි පුද්ගලයෙකු බිහි කිරීම වෙනුවට විභාග සමත් පුද්ගලයෙක් බිහි කිරීමට කටයුතු සිදු වේ. ප්‍රජාතන්‍ය, ආවේදන හා මනෝවාලක ක්‍ෂේත්‍රයන්ගෙන් ප්‍රජාතන්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේ පහළ ස්තරයන් ස්පර්ශ කරමින් දැනුම ලබාදීමක් දක්නට ලැබේ. ඒ සඳහා වනපොත්කරණය අර්ථාන්තර බවින් තොර ව යොදා ගැනීමක් පවතී. නමුත් බෞද්ධ වනපොත්කරණ සම්කල්පය අර්ථාන්තර ඉගෙනුම් සම්කල්පයන්ගෙන් යුක්ත ය.

පර්යේෂණ නිගමන

ථෙරවාද බෞද්ධ මූලාශ්‍රයන්ට අනුව වනපොත්කරණ ඉගෙනුම් ක්‍රමවේදය ජනප්‍රිය හා සාම්ප්‍රදායික ඉගෙනුම් ක්‍රමවේදය වූ බව පැහැදිලි ය. නමුත් එකී වනපොත්කරණ ක්‍රමවේදය අර්ථාන්තර ඉගෙනුම් ක්‍රමවේදයන් ඔස්සේ සකස් වූ බව පැහැදිලි ය. අර්ථාන්තර ඉගෙනුම පිළිබඳ ව ඔසුබෙල්ගේ සොයා ගැනීම්වලට පූර්වයෙන් ථෙරවාද බෞද්ධ ග්‍රන්ථයන්හි ඒ පිළිබඳ ව ගැඹුරින් අදහස් ඉදිරිපත් වී ඇති බවත්

එලදායී අර්ථාන්විත ඉගෙනුම් ක්‍රමයක් ලෙස වනපොත්කරණය ථේරවාද සම්ප්‍රදාය විසින් භාවිත කළ බවක් පැහැදිලි ය.

ප්‍රමුඛ පද: අර්ථාන්විත ඉගෙනුම, වනපොත්කරණය, ස්මෘතිය

මූලාශ්‍රය

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය

- අඛගුත්තරනිකාය. (නිකනිපාතය) පුරාණ සූත්‍රය. (2005). ත්‍රිපිටක බුද්ධජයන්ති ග්‍රන්ථාලය. දෙහිවල: බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය.
- අඛගුත්තරනිකාය iv. අනුස්සරිතබ්බම ම සූත්‍රය. (2005). ත්‍රිපිටක බුද්ධජයන්ති ග්‍රන්ථාලය. දෙහිවල: බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය.
- බුද්දකනිකාය. ධම්මපදපාළිය. සහස්සවග්ග. 101 ගාථාව. (2005). ත්‍රිපිටක බුද්ධජයන්ති ග්‍රන්ථාලය. දෙහිවල: බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය.
- මහානිද්දෙසපාළි (2006)(2005). ත්‍රිපිටක බුද්ධජයන්ති ග්‍රන්ථාලය. දෙහිවල: බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය.
- ආනන්ද මෙත්‍රිය, බලංගොඩ (සංස්.). (2005). මිලිඤ්ඤාභෝග. දෙහිවල: බෞද්ධ සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය.
- විසුද්ධිමග්ගො. (2006). සයිමන් භේවාචිකාරණ සංස්කරණ. කොළඹ: ත්‍රිපිටක මුද්‍රණාලය.

ද්විතීයික මූලාශ්‍රය

- අනුකෝරාළ ඩී.ආර්. (1989). දහම් අමා. කොළඹ: බෞද්ධ කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව.
- වන්දනා මිත්, ආර්. (1996). කෙළෙස් එක්දාස් පන්සියය. පොකුණුවිට: ශ්‍රී වන්දනා මධ්‍යස්ථානය සංරක්ෂණ මණ්ඩලය.
- සුමන මිත්, අනලේ (2015). සම්භාව්‍ය අධ්‍යාපනයෙහි ලා වනපොත්කරණයේ උපයෝගීතාව. කොළඹ: සී/ස ඇස්.ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- සේනාධීර, සිල්වි (2012). ඉගෙනුම් කාර්යක්ෂමතා වර්ධනය. කොළඹ: ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.